

tanquam paratum jam à me expeteres, & quidem tantâ contentione, ut omne subterfugium præcludere videri volueris, eâ præter alias ratione, quia meam qualem qualem operam non planè inutilem fore existimasti, si tuæ adjungeretur iteratò continuandæ per novam de *ipsâ Atheorum Conversione* Disquisitionem, quam Te sub manibus habere monuisti. Etsi autem hanc rationem tuam facili operâ eludi posse putaverim, amicè reponens, ipsum hoc institutum tuum, me judice, novam omnigenæ Eruditionis in hoc argumento copiâ promittere, ut *Spicilegio* hocce meo, de quo hætenus, carere sine omni jacturâ possis, Tibique ipsi & cuivis erudito Lectori ex proprio satisfacere Ingenui tui thesauro; addens, me in Vindiciis *Anti Thomisticis* adhuc occupatum de alio labore interponendo sollicitum esse nullo modo posse, & quæcunque alia à me loco amicæ excusationis proposita fuerunt; nihil tamen imperrare licuit, ut hoc qualicunque labore sublevarer, Te illum in sequentibus literis pertinacius quàm ante, & longè instantius urgeret, ut nullum amplius evasione locum superesse viderim. Ne igitur primæ petitioni tuæ deessem, constantique ejus denegatione ad alias quasvis cogitationes animum

